

Euharistijsko klanjanje

s nakanom za duhovna zvanja

Uz tekstove blaženog Alojzija Stepinca

Za klanjanje, kako je zamišljeno prema ovomu nacrtu, predviđa se Predsjedatelj (u tekstu su njegovi interventi označeni slovom »P«) i barem dvoje čitača (u tekstu su njihovi interventi označeni rimskim brojevima: I. i II.). Budući da je riječ samo o nacrtu, nije potrebno doslovce se držati predložene sheme i tekstova, nego – tamo gdje je to moguće bolje prilagoditi zajednici i drukčije razraditi vrijeme klanjanja – poželjno je unijeti u ovaj nacrt vlastite elemente (molitve, pjesme, geste) ili pak izabrati samo neke dijelove. Posebno treba pripaziti da ima dovoljno vremena za šutnju, te je stoga važno odrediti ritam klanjanja, odnosno ne pretrpati klanjanje govorenjem. Sve to ovisi o zamišljenome trajanju.

Ulazna pjesma

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

O. Amen.

P. Blagoslovljen Bog naš u svako doba, sada i u vijeke vjekova.

O. Slava ti, Bože naš, slava ti!

Uvod

P. Braćo i sestre, okupili smo se na današnji dan, da bismo Bogu zahvalili za njegovu prisutnost u našoj zajednici vjere.

Bog nas poziva u svoje otajstvo, otajstvo Kristova križa i uskrsnuća, da bismo čuli Božju riječ u svojim životima, primili nadahnuće za svoj životni poziv i otkrivali komu nas Bog šalje kao nositelje Božje ljubavi. Posebna je nakana ovoga klanjanja molitva za duhovna zvanja. Boga se može čuti i osjetiti samo u otajstvu njegove ljubavi. Ona zahvaća i srca pojedinaca i živote obitelji i hod naroda kroz povijest. Molimo osobito za našu Nadbiskupiju, za njezinu vjernost Bogu i Blaženoj Djevici Mariji, njezinu živu crkvenost, rođenu iz Isusovih riječi: *Ne bojte se!* i posvjedočenu mučeništvom blaženoga Alojzija. U molitvenom poklonstvu i razmišljanju dat ćemo se voditi njegovim riječima.

Bog, Prisutni, svoju prisutnost u Crkvi, zajednici vjere, očituje na osobit način po Presvetom otajstvu Euharistije. Uranojajući u tu prisutnost uranjamo u božanski život te otkrivamo kako snaga božanskoga života struji životom Crkve i životom svih onih koji se otvaraju Bogu i njegovoj riječi. Po Svetotajstvu koje gledamo, Otajstvo prisutnosti struji našim duhom i preobražava naše živote u živu sliku Kristovu, sliku koja daje novu ljepotu svijetu i zajednici u kojoj živimo.

*Slijedi izlaganje Presvetoga oltarskog sakramenta
(uz prikladnu, euharistijsku pjesmu, kao što je uobičajena Svet, svet, svet.)*

I. Iz propovijedi nadbiskupa Stepinca

(u Karlovcu prigodom euharistijskoga kongresa, 29. lipnja 1936.)

»Mi priznajemo prije svega da si Ti u ovom svetom Sakramentu Bog skriven [...], kako bismo mogli gledati u Tebe, kad bi se Ti pokazao u svome sjaju, kad znamo da već za sunce što si ga stvorio govori Sv. pismo: 'I pred sjajem žara njegova tko može opstati!' (Sir 43, 3). Kako bismo se usudili doći k Tebi kad bi se Ti pokazao u svoj svojoj ljepoti, kad znamo da pred Tobom padaju na koljena milijuni anđela nebeskih bez prestanka pjevajući - svet, svet, svet, Gospod Bog nad vojskama, puna su nebesa i zemlja slave Tvoje! A mi smo samo bijedni grješnici, i najpravedniji od nas moraju uvijek misliti na riječi Sv. pisma: *Septies enim cadet justus. (Izr 24,16)*. 'I pravednik pada sedam puta na dan.' Ovako sakrivenog možemo da Te gledamo, ovako skrivenom možemo da Ti dođemo s punim pouzdanjem i iznesemo naše nevolje. [...] Ti jedini Kriste, kadar si da spasiš svakog nas pojedinca. Ti jedini Kriste, kadar si da spasiš obitelji naše! Ti jedini Kriste kadar si da spasiš narod naš i domovinu našu! Bez Tebe neće koristiti nikakvi državnici, nikakvi vojskovođe, nikakvi političari, nikakvi ideolozi.«

II. Gospodine Isuse,

radosno se klanjamo i prostiremo svoj život pred tobom,
pred tvojim svetim oltarom.

S tobom, Isuse, sve je stvoreno obasjano vječnošću;

sve je prožeto tvojim svjetlom i snagom

koja pomaže nastaviti živjeti i u trpljenjima;

s Tobom sve poprima okus ljepote – čak i bol!

Ti si vrelo čiste radosti

koju smijemo kušati ovdje, u dolini suza;

radost si koja će biti potpuna kada se očituje tvoja slava
i kada će radost vjere zamijeniti radost gledanja.

Gospodine Isuse, ti, živi Kruše koji si sišao s neba,
dostaješ našim traženjima.

Drugo nam nije potrebno.

Ti si naše sve.

Predajemo se tebi, našem hvalospjevu, uporištu i miru.

(Prema molitvi pape Pavla VI.)

Kratko razmatranje u šutnji.

P. Spajajući riječ Svetoga pisma, očitujmo svoje predanje
Bogu zazivom: *Gospodine mi ti se klanjamo!*

O. Gospodine mi ti se klanjamo!

I. Riječ je postala tijelom i nastani se među nama. (*Iv 1,14*)

Ovo je Sin moj ljubljani, u njemu mi sva milina.

Slušajte ga. (*Mt 17,5*)

Gospodine, dobro nam je ovdje biti! (*Mt 17,4*)

O. *Gospodine mi ti se klanjamo!*

II. Neka se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika,
zemnika i podzemnika. (*Fil 2,10*)

Svaki će jezik priznati Isus Krist jest Gospodin
na slavu Boga Oca. (*Fil 2,11*)

Tko ispovijeda da je Isus Sin Božji,

Bog ostaje u njemu i on u Bogu. (*1Iv 4,15*)

O. *Gospodine mi ti se klanjamo!*

I. Ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem. (*Rim 8,38-39*)

Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu – on se baš zauzima za nas. (*Rim 8,34*)

On je pomirnica za grijehe naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta. (*1Iv 2,2*)

O. *Gospodine mi ti se klanjamo!*

Kratko razmatranje u šutnji.

Prikladna pjesma, npr. O Duše koji s Ocem si (PGPN 198).

P. Naši su nas koraci doveli ovamo, pred euharistijsko otajstvo. Za sve nas vrijedi Isusova rečenica. »Slijedi me!« Molimo milost, kako bismo rasli u vjeri, ustrajali u nadi i gorjeli ljubavlju. Poslušajmo što nam govori Božja riječ.

I. Iz Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima:

Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! [...] A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe? (*Rim 5, 3-5.8-9*)

II. Iz propovijedi u katedrali na Uskrs 1942. godine:

»Stoji i činjenica, da nijednom čovjeku dobre volje ne manjka mir Kristov ni danas, usred oluja vremena u kojemu živimo usred zlobe koja nas okružuje, usred nevolja i briga koje nas taru. Nitko naime do sada nije opovrgao riječi Svetoga Pisma da 'velik mir uživaju, oni koji ljube zakon Tvoj' (Ps 119,165). Da, Gospode! Ako nemir razdire duše pojedinaca, to su si sami krivi, jer su prekinuli vezu s Tobom, živim čokotom čovječanstva. Jer tko Tebe ne priznaje, Sina Božjega, taj ne priznaje ni Boga Oca, ni Duha Svetoga.«

Iz nagovora mladeži 1944. godine:

»Svi danas mrmljaju, padaju štoviše u bjesnilo, da nas je Bog pohodio sa ovako teškim jadima. Ljudi postaju skrajnji pesimisti. A ipak bismo prije morali zahvaljivati Bogu, što nam je dao da živimo u ovako teškim vremenima. Jer baš u takvim prilikama mogu pojedinci da pokažu najljepša svojstva svoje duše. Uzmite samo, koliko danas teče suza na zemlji. A nema li baš tu prilike svaki iole plemenit čovjek, da pokaže svoju sućut prema onima koji plaču? Ako im ničim ne može pomoći, može im uputiti barem lijepu riječ, koja često puta više vrijedi nego ne znam kakav dar uz namršteno lice. Dakle, mladi prijatelji, ne glavu k zemlji, nego u vis! Naš Bog nije se promijenio. On je i danas onaj isti brižni otac, liječnik, koji bdije nad nama. Vjerovati u Boga i biti pesimist, to je protuslovlje. Pravi katolik mora danas biti optimist više nego ikada.«

P. Gospodine Isuse,
ti si stvarno prisutan u euharistiji.
Ti si uzrok naše radosti i temelj našega nadanja.
U nemiru lutanja i nesigurnosti
tvoj glas svakomu od nas progovara riječi
koje si uputio apostolu Petru:
»Malovjerni, zašto si posumnjao?«
U trenutcima patnje, nevolja, samoće i odvajanja od najbližih
i nama ponavljaš riječi koje su ohrabrile Lazarove sestre;
riječi koje otvaraju srce iščekivanju tvojih zahvata dobrote.
U časovima gorčine, klonuća i malodušnosti
vraćaš nam sigurnost da je tvoje milosrđe veće od naše bijede.
Kada nam izgleda da je zlo nepobjedivo i moćnije od ljubavi;
kada se čini da kršćanstvo posustaje i gubi snagu;
kada savjesti otupe i pomračuju ljudski um,
ti si, Gospodine, uvijek s nama u euharistiji
u zbilji tvoje žrtve i vazmene blizine koja ponavlja:
»Ne bojte se! Ja sam pobijedio svijet.«
Hvala ti što jačaš naš hod po vjeri svojih svetih i blaženih.
Oni su jasan znak da nije dovoljno govoriti o vjeri,
nego očitovati to što govorimo u načinu ponašanja i djelovanja,
u načinu ophođenja s drugima,
u nesebičnome darivanju svoga prostora i vremena bližnjima.
U blaženome Alojziju daješ nam primjer
da je evanđelje moguće živjeti i da mu je konačni plod radost.
S tobom nismo raspršen narod koji se gubi
u tisućama privida i žalosti, površnih oduševljenja i strahova.
S tobom smo narod pozvanih, samo s tobom narod otkupljenih.
Pomozi nam da ne prestanemo vjerovati u tebe.

Kratko razmatranje u šutnji.

Prikladna pjesma (npr. s duhovskim sadržajem)

I. Iz Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima:

Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prijanjajte uz dobro! Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem! U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite! U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! Pritječite u pomoć svetima u nuždi, gajite gostoljubivost!

Blagoslivljajte svoje progonitelje, blagoslivljajte, a ne proklinjite! Radujte se s radosnima, plaćite sa zaplakanima! Budite istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosi što je visoko, nego privlači što je ponizno. Ne umišljajte si da ste mudri! Nikome zlo za zlo ne vraćajte; *zauzimajte se za dobro pred svim ljudima!* (Rim 12, 9-16)

II. Iz propovijedi nadbiskupa Alojzija Stepinca

za sveučilišnu mladež u Zagrebu 11. travnja 1937. godine

»Jedan je samo, koji može da vam pruži snage, da u životnim borbama nikad ne podlegnete, a to je Krist, to je Bog! Bog svemogući, koji ne strepi ni pred kim; Bog svemogući, kojemu ništa nije sakrito; Bog vječni, koji će stajati i onda kad se sruši u ništavilo cio svijet. [...] Ovo je pobjeda koja pobijedi svijet, vjera vaša! (1Iv 5,4) [...] Ali vaša vjera, katolički akademičari i akademičarke, ima da bude živa, to jest ispunjena dobrim djelima. [...] Takova vjera rađa onu drugu divnu crtu koja resi čovjeka kršćanina na zemlji, a to je neslomljivo ufanje. Jer zaista, čega da se plaši čovjek, koji vrši zakon Božji, savjesno?«

P. Klanjamo ti se, Gospodine,
pred sakramentom tvoje smrti koja nas oživljuje;
pred sakramentom tvoje šutnje koja viče na sav glas;
pred sakramentom tvoga tijela
koji smrtnost preobražava u vječnost,
pred sakramentom zemaljskoga
koji je zalog ljepote nebeskoga.

Pogledom na ovo otajstveno Tijelo žarko te molim:
živi u meni, ispuni me svojim Duhom.
Vjerujem u tvoju snagu koja slavi pobjedu
nad mojom slabošću;
u tvoje milosrđe koje oprašta moje grijehе.
Zaogrni me nadom protiv svake nade
u blagoslovu prosutom nad svakim vremenom i naraštajem,
jer tvoj Duh ne prestaje obnavljati lice zemlje.

Kratko razmatranje u šutnji.

Prikladna pjesma: Klanjam ti se smjerno (PGPN 850).

I. Iz svetoga Evanđelja po Ivanu:
»Da svi budu jedno
kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi,
neka i oni u nama budu
da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.
I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima:
da budu jedno kao što smo mi jedno -
ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno
da svijet upozna da si me ti poslao
i ljubio njih kao što si mene ljubio.« (Iv 17, 21-23)

II. Iz okružnice nadbiskupa Stepinca kojom poziva na Svjetski euharistijski kongres u Budimpešti, 10. siječnja 1938. godine:

»Euharistija je na poseban način veza ljubavi. Euharistija je dar Božje ljubavi za sve narode. Po njoj sjedimo kao djeca jednoga Oca oko jednoga stola i lomimo jedan te isti kruh s neba. Blagujući taj kruh svi se sjedinjujemo s istim Kristom, svojim vođom i učiteljem. Po tom kruhu postajemo dakle bez razlike međusobno prava braća, jer sjedinjujući se u Bogu, koji je ljubav, nužno se moramo svi i međusobno ljubiti. Euharistija postaje na taj način ona tajanstvena veza koja svojim nitima najneposrednijeg bratstva i sestrinstva povezuje i pojedince i narode preko svih državnih granica, narodnih razlika, kulturnih nejednakosti i raznih oprečnih zemaljskih interesa u jednu veliku obitelj. Blagovanje tijela Isusova u svetoj Pričesti jest dakle ono, po čemu postajemo krvni srodnici najprije sa samim Kristom, a zatim i sami među sobom. Jer jedno te isto tijelo Boga-čovjeka sve nas hrani i ista krv Boga-čovjeka struji našim žilama.«

- I.** »Dar Krista i njegova Duha, kojeg primamo u euharistijskom zajedništvu, ispunjava preobilnom puninom čežnje za bratskim jedinstvom koje nastanjuju ljudsko srce; zajedno s tim uzdiže iskustvo bratstva nerazdvojivo vezanog uz zajedničko pripadanje istom euharistijskom stolu na razine koje su daleko iznad razine jednostavnoga ljudskog zajedništva za stolom. [...] Klicama rasula među ljudima, koje je, kako to pokazuje svakodnevno iskustvo, zbog grijeha toliko ukorijenjeno u čovječanstvu, suprotstavlja se preporoditeljska snaga jedinstva Tijela Kristova. Euharistija, izgrađujući Crkvu, upravo zbog toga stvara zajedništvo među ljudima.« (Ivan Pavao II., enciklika *Ecclesia de Eucharistia*, 24)

Kratko razmatranje u šutnji.

Prikladna pjesma: Svi kliknimo Kristu (PGPN, dodatak I).

- I. Milosrdni Oče, nebeski Kralju, Tješitelju i Duše istine, ti koji si posvuda i sve ispunjaš, bogatstvo dobara i darivate-lju života, dođi i nastani se među nama, očisti nas od svake ljage i spasi nas, Dobroto neizmjerena.
- II. Sveti Bože, Sveti Jaki, Sveti Besmrtni, smiluj nam se.
- I. Najveći razlog ljudskoga dostojanstva nalazi se u njego-vu pozivu na zajedništvo s Bogom. (usp. GS, 19). Odnos s Bogom u Isusu Kristu dosiže svoju dubinu u zajedništvu i darivanju života. Kršćanski život u svojim mnogovrsnim izražajima uvijek je u svojoj biti život zajedništva s Bogom. Tko otkrije tu temeljnu istinu je poput trgovca iz evanđe-oske prispodobe koji prodaje sve radi bisera; napušta sve, oslobađa se od svega onoga što može biti zaprjeka na putu do sjaja Božjega lica. Bog je njegova čežnja. Samo njega tra-ži i samo njemu služi. Samo njega ljubi.
- II. Sveti Bože, Sveti Jaki, Sveti Besmrtni, smiluj nam se.
- I. Samo Bog može utažiti glad i žeđ za istinom, beskonačnim i besmrtnim. Njegovom svakodnevnom vodiljom postaje Božja riječ; u njoj nastoji pronaći crte voljenoga lica Gospo-dinova; nenametljiva i trajna molitva važan je prostor i su-sretište s Bogom; u njoj zaziva, moli, izgovara njegovo ime te očekuje odgovor Onoga koji dan i noć čeka naš dolazak. A gdje je moguće pronaći konačni razlog našega životnog poziva, ako ne u razmatranju euharistije, gdje se objavljuje sva Božja ljubav prema čovjeku?
- II. Sveti Bože, Sveti Jaki, Sveti Besmrtni, smiluj nam se.

I. Iz propovijedi nadbiskupa Stepinca
u Jastrebarskom 12. kolovoza 1939. godine:

»Mi smo dakle došli da oživimo našu vjeru u Krista pod prilikama kruha u Presvetom Sakramentu. Koliko god se divimo stvaralačkim djelima Božjim, mislim da nema stvari, koja bi bila tako vrijedna našeg udivljenja kao što je Presveta Euharistija. U njoj odsijeva Božja moć, Božja dobrota, Božja darežljivost i Božje milosrđe više nego li u samom stvaranju i upravljanju svijeta. Lijepo je i krasno zvjezdano nebo, zemlja s nebrojenim svojim čarima, zadivljuje nas red koji vlada u svemiru. Sve ovo toliko govori o beskrajnoj moći Božjoj koja se za svaku i najsitniju stvarcu stara da je pobožni psalmist iz dubine duše uzvikunuo: 'Gospode, gospodaru naš, kako je divno ime tvoje po svoj zemlji!« *Ps 8, 1*)

Ali kad govorimo o Presvetoj Euharistiji, onda moramo reći da je ona čudo nad čudesima ljubavi Božje prema nama bijednim ljudima. Tu izbija njegova moć na izvanredan način, kao i njegova mudrost i dobrota. Kroz punih četrdeset godina hranila je dobrota i svemoć Božja židovski puk u pustinji na taj način da je svaku noć padalo toliko mane s neba koliko je bilo potrebno da se prehrani sav narod. Ali taj kruh nije mogao dati ljudima besmrtnost. Sveta Euharistija je kruh 'koji je s neba sišao', kruh anđeoski za hranu dušama našim, kruh jakih koji nas drži u nevoljama i ublažuje bol, kruh patnja na dalekom putu sa zemlje na nebo, ključ koji nam otvara vrata nebeska. To je kruh koji stavlja u nas klicu besmrtnosti [...] U Presvetoj Euharistiji odsijeva Božja darežljivost i milosrđe više nego u svim drugim sakramentima. Po svetom krštenju postajemo djeca Božja i dionici svega

duhovnoga blaga Crkve. Po svetoj Potvrdi daje nam se Duh svjetla i jakosti da možemo svoju vjeru ispovijedati i po njoj živjeti. Po svetoj Pokori liječe se rane duše naše i vraća izgubljeno prijateljstvo Božje. Po svetoj Pomasti pokriva nas Krist zaslugama svoje muke i smrti. Po svetom Redu daje nam svoju vlast i čast. Po sakramentu ženidbe posvećuje sve naše čine ljudske, čak i one koji se čine da nisu drugo nego ispad grijeha. Za sve sakramente možemo reći da su 'izvori žive vode što teku u život vječni' (usp. *iv* 4, 14) i dokaz beskrajne ljubavi Božje prema čovjeku. Ali u Presvetoj Euharistiji Krist ide još mnogo dalje, jer nam daje ni više ni manje nego samoga sebe, začetnika svih milosti.

[...] Ovaj Sakrament Presvete Euharistije dozivlje nam u pamet cio život Isusa Krista na zemlji. Euharistija je Nazaret gdje se obnavlja utjelovljenje Sina Božjega. Ona je Betlehem gdje se Isus Krist mističnim načinom opet rađa na ovaj svijet. Ona je Galileja gdje Isus Krist nastavlja propovijedanje kraljevstva Božjega svemu čovječanstvu. Ona je Kalvarija gdje se Isus Krist žrtvuje bez prestanka za grijeha i opačine naše, za kletve i psovke, za ubojstva i krađe, za besramnu razvratnost naših dana, za mržnju i zavist koja je zavládala svijetom. Jednom riječju: Euharistija je Isus Krist [...].«

Kratko razmatranje u šutnji.

Prikladna pjesma: Kruše života.

P. Zazovimo Krista riječima:

Nasiti nas, Gospodine, svojom blizinom.

O. Nasiti nas, Gospodine, svojom blizinom.

- P. Isuse, u sakramentu euharistije ti si za nas kruh koji je sišao sa neba, da bi nas ispunio svojom milošću i blagoslovom, te nam – u Duhu Svetome – darovao snagu svetosti.
- O. *Nasiti nas, Gospodine, svojom blizinom.*
- P. Isuse, ti si za nas hrana koja nas jača na putu prema tebi; dar koji preobražava naš život i koji nas uvodi u zajedništvo ljubavi Presvetoga Trojstva.
- O. *Nasiti nas, Gospodine, svojom blizinom.*
- P. Pred tobom smo, Gospodine, da bismo te molili da svojoj Crkvi pošalješ svete apostole, žive svjedoke svoje ljubavi, ljude tebi posvećene koji od zore do noći uzdižu ruke u molitvi kojom mole milost, blagoslov i spasenje za tvoj narod.
- O. *Nasiti nas, Gospodine, svojom blizinom.*

»Prava se ljubav ne očituje u praznim riječima nego djelima. Mnogi od današnjih katolika kao da ne znaju svega toga. Htjeli bi biti katolici, ali žive samo za ovaj svijet. Sva zla koja biju svetu Crkvu širom zemaljske kugle ostavljaju ih hladnima i indiferentnima, kao da se ne radi o njihovom vlastitom dobru... Kako bijedno izgledaju današnji katolici u poredbi s onima iz prvih kršćanskih vremena [...] Od današnjih katolika ne traži se ni izdaleka ono što se tražilo od njih, pa ipak ih ima mnogo, koji nisu voljni da i malo što podnesu za najbolju majku, svetu Crkvu. Rekao sam *mnogi*, ali ne svi, jer, hvala Bogu, ima još i danas takovih 'koji nisu sagnuli koljena pred Balom' (1Kr 19,18). Ima još i danas duša, i mi smo svjedoci, koji nisu zatajili svoga katoličkog uvjerenja, niti su zatajili svoju pripadnost Crkvi katoličkoj, makar su bili radi toga izloženi najgorim šikanacijama, makar im je prijetila opasnost da izgube službu,

da time upropaste vlastitu obitelj u materijalnom pogledu, da padnu na prosjački štap. Svaka im čast! Za njih vrijedi ona pohvala što ju je Isus Krist rekao svojim apostolima: 'Vi ste, koji ustrajaste u mojim kušnjama!' (Lk 22,28)«. (*Posveta župne crkve bl. Marka Križevčanina, Zagreb, 21. prosinca 1941.*)

P. Pomolimo se.

Oče svakoga dobra, pogledaj nas, tvoje vjernike,
koje si pozvao da slijedimo put evanđelja Krista, tvoga Sina.
Oslobodi nas od navezanosti na zemaljsko
i daj da otvorimo svoje srce tvome prijateljskom glasu
i pogledu koji nas okuplja u otajstvo Ljubavi.
Daj da naučimo posvetiti se Kristu i Crkvi nepodijeljena srca,
po uzoru i zagovoru blaženoga Alojzija.
Po Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

Kratko razmatranje u šutnji.

MOLITVA ZA ZVANJA

- I.** U Crkvi su uvijek postojali ljudi posvećeni isključivo služenju Bogu. Tražeći na prvome mjestu Božje kraljevstvo i zajedništvo s njim, oni svjedoče prvotnost duhovnoga nad materijalnim. Njihov je izbor proročki znak i govor za sve ljude; uporište i smjerokaz za traženje i uspostavljanje odnosa s Bogom u prisnosti i blizini koja je u dnu svakoga ljudskog zvanja.
- II.** U početku bijaše Riječ kojom se započelo ostvarivati otкупljenje. I na početku naše povijesti spasenja mora biti šutnja: šutnja koja osluškuje, koja prihvaća i prima poticaj

oduševljenja. Riječi koja se očituje trebaju odgovarati naše riječi zahvalnosti, klanjanja, molbe. No, na početku postoji šutnja u kojoj odjekuje Božji poziv.

Kratka šutnja.

P. Oče dobri,
u Kristu tvome Sinu objavljuješ nam svoju ljubav;
primaš nas u svoj zagrljaj poput djece
i nudiš nam mogućnost da u tvojoj volji otkrijemo
crte našega istinskog lica.

Oče sveti,
ti nas pozivaš da budemo sveti kao što si ti svet.
Molimo te da nikada svojoj Crkvi ne uskratiš svetih apostola
koji riječju i sakramentima
otvaraju put susreta s tobom.
Oče milosrdni,
daruj čovječanstvu koje luta
muževe i žene koji će,
preobraženim životima na sliku tvoga Sina,
radosno hoditi sa svom braćom i sestrama,
prema nebeskoj domovini.

Oče naš,
glasom svoga Svetoga Duha,
povjeravajući se u majčinski zagovor Djevice Marije,
gorljivo te zazivamo:
pošalji Crkvi svojoj svećenika, redovnika i redovnica,
revnih i neustrašivih svjedoka tvoje beskrajne ljubavi.
Po Kristu, Dobromu pastiru, Kralju i Gospodinu našem.

O. Amen.

Prikladna pjesma: Molite Gospodara žetve (PGPN 704).

Nakon pjesme, mogu slijediti litanije (*Presvetoga Srca Isusova* ili *Imena Isusova* ili neke druge koje imaju kristološki sadržaj).

Pjesma: Divnoj dakle Tajni ovoj

P. Kruh s neba dao si njima.

O. Koji svaku slast u sebi ima.

P. Pomolimo se.

Bože, koji si nam u divnom sakramentu
ostavio uspomenu Muke svoje,
podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstva
Tijela i Krvi Tvoje,
da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega.
Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

O. Amen.

Slijedi blagoslov s Presvetim.

Nakon što svećenik podijeli blagoslov, mole se »Pohvale imenu Božjemu« (Blagoslovljen budi Bog!).

Na kraju euharistijskoga klanjanja zajednica zapjeva prikladnu pjesmu (npr. Ne ostavi nas nigdar).

